

Arrest

nr. 336 881 van 28 november 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 5 maart 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 15 augustus 2024, diende op 26 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Zijn vingerafdrukken werden genomen in Griekenland op 8 juni 2015 en in Duitsland op 12 april 2016 (Eurodac).

1.2. Op 31 januari 2025 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 3 februari 2025 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 26/08/2024

Overdracht CGVS: 12/09/2024

U werd op 11 december 2024 op het Commissariaat-generaal gehoord in het Engels van 09.44 uur tot 14.10 uur. Uw advocaat, Meester Valerie MEULEMEESTER, was aanwezig van 09.46 uur tot 14.10 uur.

A. Feitenrelaas

U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit, behoort tot de Igbo-etnie en bent Christen. U werd op [...] januari 1975 geboren in Alor, Anambra state. U groeide op met uw ouders en liep school in Alor. Vervolgens ging u als tiener naar Lagos om er gedurende twee of drie jaar handel en textiel te leren. U woonde bij de neef van uw vader, M.N., die u handel leerde en bleef er nog een jaar langer. U vertrok naar Maiduguri (hoofdstad van de deelstaat Borno), in het noordoosten van Nigeria, en opende er een winkel op de Monday market. Uw zaak, genaamd N.N.N. Limited, importeerde textiel en keramiek vanuit China. U woonde ongeveer een jaar op Lagos street in Maiduguri, tot u er problemen kreeg. Uw zwangere vrouw F. kwam te overlijden door een bomaanslag in de grote kerk. U verliet Maiduguri en verhuisde vervolgens naar Onitsha, in uw geboortestaat Anambra. U opende een winkel in Onitsha. U opende begin 2013 tevens twee winkels in Lagos, die u liet uitbaten door één, soms twee, werknemer(s). Deze werden in 2014 gesloten omdat de zaken niet goed gingen. U reisde in deze periode regelmatig over en weer naar Lagos, vanuit Onitsha. Al uw winkels zijn momenteel gesloten.

Uw beide ouders zijn overleden door ouderdom. U heeft nog contact met andere familielieden. U bent zes jaar geleden hertrouwd met L.O., op traditionele wijze. U was zelf niet aanwezig voor de trouw in Nigeria. U probeerde haar via een studentvisum naar Europa brengen, maar dit werd geweigerd. U heeft geen kinderen.

U verklaart problemen gekregen te hebben in Maiduguri omdat iemand u er van beschuldigde dat u informatie had gelekt, die zou hebben geleid tot de arrestatie en dood van Boko Haram-leider M.Y. U kende hem een beetje, omdat hij in de beginjaren eerder een klerk was, die aan sociaal werk deed en minderbedeelden in de gemeenschap hielp. U zou aan de inlichtingendienst hebben verteld waar M.Y. zich schuilhield. Dit was niets meer dan een gerucht. Vervolgens verloor u uw vrouw en ongeboren kind bij een bomaanslag door Boko Haram in een kerk in Maiduguri, waarvan u het doelwit was. Deze vond plaats in juni 2013 ongeveer.

Nadat u naar Onitsha verhuisde, werd u activist voor de Biafra-beweging MASSOB (Movement for the Actualization of the Sovereign State of Biafra). U was altijd al MASSOB-sympathisant, wat erg gewoon is als Igbo. In Onitsha doneerde u geld aan MASSOB, werd u vervolgens, gedurende enkele maanden, coördinator van een gebied (waar uw winkel ligt in Ogbunike market, een twin city van Onitsha) en organiseerde u protesten. U ging naar scholen om jongeren te overtuigen om te komen supporteren voor de onafhankelijkheid van Biafra. U gaf hen vlaggen en pamfletten. U stelde aan de jongeren ook een stuk onbebouwd land ter beschikking als trainingsgrond, om parades te oefenen etc. De politie beschuldigde u in dit kader. U nam ook deel aan meetings met andere coördinatoren.

Eind oktober 2013 was er op het dorpsplein van Nkpor town een protestactie naar aanleiding van de aankomende gouverneursverkiezingen. Er werd opgeroepen om niet te gaan stemmen. De politie kwam ter plaatse en begon te schieten en zetten traangas in, waarbij u gewond raakte. U werd geraakt in het rechterbeen. U rende vervolgens weg en ontkwam met uw auto. U ging niet naar het ziekenhuis, maar kreeg eerste hulp toegediend door een dokter, een zekere O. Er kwam een politieagent om bij het protest, waarop u vluchtte.

U verliet Nigeria in 2013 en reisde zonder paspoort naar Niger en Libië, waar u telkens ongeveer een jaar verbleef. U reisde vervolgens via Libanon, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland naar België. Uw reis werd bekostigd door de Igbo gemeenschap. U stelt op 1 september 2015 in Duitsland te zijn aangekomen. U diende op 12 april 2016 een verzoek om internationale bescherming in Duitsland in. Deze werd finaal geweigerd op 29 juni 2020. U kreeg een verblijfsstatus, geldig van 29 december tot 21 september 2024, op basis van de mogelijkheid tot verblijfsrecht voor langdurig gedoogde vreemdelingen. Uw Duitse verblijfskaart verviel op 21 september 2024. Er werd geen nieuwe verblijfskaart uitgevaardigd.

U stelt te zijn vergiftigd op 14 november 2020 door een arts in Duitsland, een valstrik van de Duitse politie en geheime dienst. Eén uur later, kwam een geheime agente naar uw appartement, vergiftigde u en tastte zo uw hersenen aan.

U heeft sindsdien erectieproblemen en kampt met mentale hersenschade en geheugenverlies. Uw Duitse laboresultaten werden gemanipuleerd. U stelt dat deze klachten verergerden sinds januari, toen de migratiedienst in Aken u vroeg voor een inburgeringstest voor te leggen, als voorwaarde voor uw permanente verblijfsvergunning. De politie zou u dwingen uw vrouw aan een andere man af te staan. In juni 2024 werd u op het werk blootgesteld aan radioactieve straling. Ook hier is de Duitse politie voor verantwoordelijk. U heeft sindsdien trillende armen. Het interimkantoor zou u, na het opvragen van uw identiteitskaart, geen werk meer hebben aangeboden. U verklaart dat de Duitse politie u verhinderde werk te vinden. Ze willen dat u naar een psychiatrische instelling gaat. Daarom ging u weg uit Duitsland.

U reisde vervolgens door naar België op 15 augustus 2024 en diende op 26 augustus 2024 een asielaanvraag in.

U vreest bij een eventuele terugkeer naar Nigeria gedood te worden door Boko Haram, gefolterd, gevangen genomen of gedood te worden door de autoriteiten vanwege uw politiek activisme en slecht behandeld te worden omwille van beschuldigingen gay te zijn.

U dient in het kader van uw verzoek om internationale bescherming volgende documenten in:

- Een kopie van uw Nigeriaans paspoort uitgereikt in Frankfurt dd. 15/08/2023.
- Een kopie van uw Duitse verblijfsvergunning geldig tot 21/09/2024.
- Een handgeschreven briefje (niet gedateerd), waarin u verklaart dat Dr. Mrs C.M, een psychiatergeleerd aan Pro Asyl Nurselen, u in vertrouwen meedeelde dat de Duitse politie u steriliseerde, u geen kinderen meer kan krijgen en de politie uw hersenen wil aantasten.
- Een handgeschreven brief (dd. 1 juli 2024), gericht aan mevrouw B.L., president van het Duitse federale hooggerechtshof te Karlsruhe.
- Reactie vanuit het Duitse federale hooggerechtshof, op de brief van 1 juli 2024, met een toelichting over de bevoegdheden van het hooggerechtshof.
- Een mail dd. 12 juli 2024 gericht aan de heer R.B., Director of the German institute for human rights., verstuurd vanop de computer bij Samusocial Brussel. U klaagt het incident van chemische castratie aan dat plaatsvond op 14 november 2020 en verdere incidenten met de Duitse politie en geheime dienst.
- Een handgeschreven brief (25 juli 2024), gericht aan het Duitse parlement, getiteld "Petition for restoration, Justice and protection".
- Twee afspraken met maatschappelijk werkster C.N.R.
- Een bewijs van goed gedrag dd. 3 augustus 2024, uitgegeven door het Federaal Bureau voor Justitie in Duitsland, met vermelding "geen registratie".
- Twee afspraken, respectievelijk op 30 september 2024 om 8u25 en 30 oktober 2024 om 8u45 te UMC Sint-Pieter voor het uitvoeren van een spermogram.
- Een mail dd. 27 november 2024 vanwege Dr C.B., gericht aan een andere medische "confrater", met de vraag om een andrologisch onderzoek uit te voeren.
- Een medisch voorschrift door het fertiliteitslaboratorium UMC Sint-Pieter (3 december 2024) om een spermaonderzoek te laten uitvoeren.
- Een bundel medische documenten uit Duitsland waaronder een ontslagbrief vanwege Rhein-Maas Klinikum dd. 24 februari 2022 met vermelding van onder andere waanstoornis DD paranoïde schizofrenie; laboratoriumresultaten van Uniklinik dat er geen aanwijzingen zijn voor extra blootstelling aan ftalaten of bisfenolen; en een attest, gericht aan Dr. P. en L., ondertekend door Dr. A.K.V., specialist in psychiatrie en psychotherapie dd. 21 juni 2021 die u diagnosticeert met waanstoornis, DD: Paranoïde schizofrenie.

Tijdens het onderhoud op het CGVS toonde u digitaal een inburgeringstest uit Duitsland, dd. 26 maart 2024 te Nürnberg. U maakte tevens opmerkingen over betreffende de notities van uw persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U dient meerdere medische documenten en laboratoriumresultaten in waaruit blijkt dat u advies zocht in verband met een chronisch pijnsyndroom, degeneratieve cervicale wervelkolom syndroom, degeneratief letsel aan het ruggenmerg op verschillende hoogtes, spierzwakte aan schouder en arm, inspanningsdyspneu, Covid-19 en vitamine D-tekort.

Er werden verschillende endocrinologische/urologische onderzoeken uitgevoerd met betrekking tot het testosteron-gehalte en eventuele ftalaten.

Uit het attest (dd. 21 juni 2021), ondertekend door Dr. A.K.V., een Duitse specialist in psychiatrie en psychotherapie, blijkt dat de diagnose waanideeën, met name paranoïde schizofrenie, werd vastgesteld. Er kon niet worden vastgesteld of het om een geïsoleerde waanstoornis gaat, dan wel om een uitgebreidere schizofrene psychose. Een anti-psychotische medicamenteuze behandeling, aan de hand van Olanzapine, werd voorgeschreven, alsook een eerste klinische behandeling, indien de patiënt ermee akkoord gaat. Bij gebrek aan ziektebewustzijn, werd er niet ingegaan op de voorgestelde maatregelen. Er was geen acuut gevaar voor uzelf of anderen.

Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud d.d. 11 december 2024 door de Protection Officer gevraagd hoe u zich voelde, u liep op krukken en gaf aan pijn in uw been te hebben (zie notities van het

persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 11 december 2024 p2, hierna genoemd CGVS p2). U verklaart namelijk aangevallen te zijn geweest in Anderlecht in oktober (CGVS p2). De politie kwam ter plaatse (CGVS p2). Gevraagd naar de staat van uw gezondheid, verwijst u naar uw erectieproblemen door te zeggen dat uw mannelijkheid niet ok is (CGVS p2). U stelt dat dit het enige medische probleem is en voegt toe dat het door de mens veroorzaakt is (manmade) (CGVS p2). Later geeft u ook aan last te hebben van uw geheugen (CGVS p5, p11 en p13). U verklaart ook problemen te hebben met noteren (CGVS p18). U kan niet goed schrijven in uw taal (CGVS p18). Uw geheugen is niet meer zo scherp door de problemen waarom u Duitsland verliet (CGVS p5). U stelt namelijk dat uw hersenen werden aangetast door vergiftiging (CGVS p5). Ze zouden uw hersenen groen hebben willen maken en een lagere intelligentie willen bekomen (CGVS p5). U kampt hier sinds november 2020 mee (CGVS p5). De problemen intensifieerden in januari dit jaar, toen Duitsland u uitnodigde om een permanente verblijfsstatus te krijgen (CGVS p5). U verklaart serieus geheugenverlies te hebben en nog geen gevoel in uw nekzwervel (CGVS p5).

Gevraagd naar medische behandeling ten tijde van het onderhoud, stelt u nog niet goed behandeld te zijn geweest (CGVS p2). De androloog verwees u door naar de uroloog, en vice versa (CGVS p2). Wat betreft medicatie die u neemt, stelt u pijnstillers voor uw been te nemen (CGVS p2). U nam voor het onderhoud nog geen medicatie, maar zal na het eten een ibuprofen innemen (CGVS p2). Later haalt u plots een doosje Tadalafil en Sildenafil boven (CGVS p7). U verklaart dat u een pil moet nemen, als u seks wilt (CGVS p7). U zegt echter dat deze medicatie gevaarlijk is en iemand blind kan maken (CGVS p7). U neemt de pillen daarom niet (CGVS p7). U heeft problemen aan uw zicht (CGVS p7).

Gevraagd naar medische attesten, verwijst u naar medische rapporten en dient u een bundel in (CGVS p3). De inhoud van deze documenten omvat volgens u de bewering dat ze fetalyten met uw voedsel en drank mixten (CGVS p3). U stelt dat het laboratoriumresultaat gemanipuleerd werd (CGVS p3). Er werd u medicatie gegeven, waarna de pijn in uw testikel verminderde, maar niet geheel verdween (CGVS p3). Later werd u gevraagd of er attesten zijn die specifiek over uw geheugenverlies gaan (CGVS p17). Uw advocate schudt hierbij het hoofd van niet (CGVS p17). Uzelf stelt dat ze vanalles in uw voedsel en drinken mengden (CGVS p17). Een dokter zei u dat u werd gecastreerd en uw hersenen werden aangetast (CGVS p17). U vermeldt hierbij niet specifiek welke dokter of in welke document dit geattesteerd staat.

Noch uit uw verklaringen noch uit de door u neergelegde documenten blijkt op enerlei wijze dat u kampt met geheugenproblemen. Verder moet aangestipt worden dat uw diagnosestelling van paranoïde schizofrenie in Duitsland dateert van 21 juni 2021 en de bevestiging ervan van 24 februari 2022, drie jaar geleden dus. Door het ontbreken van een meer recente diagnosestelling of andere medische documenten heeft het CGVS geen zicht op de verdere evolutie van uw psychologische problematiek, in positieve dan wel negatieve zin. Wel kan uit de documenten die u neerlegde en de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS redelijkerwijs worden geconcludeerd dat u kampt met psychologische problemen. Echter wordt nergens verduidelijkt op welke wijze uw psychologische klachten een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u heden ten dage niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Om op passende wijze tegemoet te komen aan de in de attesten vermelde psychologische problematiek, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u gevraagd of er bepaalde zaken waren die de Protection Officer in haar achterhoofd kon houden tijdens het onderhoud om het vlotter te laten verlopen, waarop u zei het interview te willen voortzetten (CGVS p3). Er werd u meermaals doorheen het onderhoud uitgelegd dat u kan aangeven wanneer u het antwoord op bepaalde vragen niet weet (CGVS p4 en p5). Bovendien werd u ervan geïnformeerd dat u tijdens het onderhoud ook zelf om een pauze kan vragen (CGVS p3).

Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst CGVS" d.d. 09 september 2024) als van het persoonlijk onderhoud dd. 11 december 2024 blijkt dat u, alvorens het onderhoud werd beëindigd, in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Tevens bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u betekenisvol, concreet en uitgebreid op de u gestelde vragen kon antwoorden. Uzelf of uw advocaat hebben ook na het persoonlijk onderhoud niet aangegeven dat u niet in staat was om deel te nemen aan onderhavige procedure. U gevraagd of u alles goed begrepen heeft, antwoordt u positief (CGSV p16). Deze vraag werd u aan het einde van het onderhoud opnieuw gesteld, waarbij u opnieuw bevestigend antwoordt (CGVS p29). Er werd u ook gevraagd of u klaar was om het interview na de pauze verder te zetten, waarop u "ok" zegt (CGVS p17). Tevens blijkt dat u alle redenen die de aanleiding waren om uw

geboorteland te verlaten, kon opgeven (CGVS p.29). Uw advocate kreeg ten slotte de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren doch had niets toe te voegen (CGVS p29). U legde opmerkingen neer betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud waarin u weliswaar melding maakt van twee omissies in uw verklaringen maar verder geen melding maakt van enige problemen omtrent het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient verder te worden besloten dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door enkele grove tegenstrijdigheden met uw asioldossier in Duitsland:

- U verklaarde in Duitsland dat u in juni 2013 werd neergeschoten door Boko Haram, in de buurt van de maandagmarkt in Maiduguri, toen u naar uw auto wilde gaan (Duits asioldossier, gehoorverslag genaamd "transcript" dd. 7 april 2017 p5, hierna genoemd transcript p5). U hoorde uw naam luid en zag twee mensen op een motorfiets (transcript p5). Er klonk ook een Allah-o-Akbar oproep en u hoorde schoten (transcript p5). U verloor het bewustzijn en werd drie dagen later wakker (transcript p5). Uw been werd geraakt (transcript p5). U kreeg medische hulp toegediend door Dr. B. en verbleef bij een zekere S.O. (transcript p5). Vijf dagen later verliet het land naar Niger (transcript p5). Deze aanval en bijhorende verwondingen, worden niet vermeld tijdens het onderhoud in België. Gevraagd naar de beschrijving van de problemen met Boko Haram vermeldt u enkel de bomaanslag, waarbij uw zwangere vrouw omkwam (CGVS p25). U vermeldt wel een schotwonde in uw been maar kadert dit in uw deelname en organisatie van een protest van MASSOB (CGVS p23). De concrete aanleiding voor uw vlucht was in Duitsland een aanval door Boko Haram, terwijl u in België een gewelddadig protest van MASSOB aanhaalt. Dat is een wezenlijk verschil en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw politiek activisme bij MASSOB.

- U bent tegenstrijdig over de partij van uw politiek activisme. In Duitsland verklaarde u lid te zijn van een politieke partij (transcript p4). Uw hele familie is politiek actief (transcript p4). Uw neef Dr. C.N.N., met wie u onder één dak opgroeide, was gouverneur van de staat Anambra en federaal minister van Arbeid in Nigeria (transcript p4). Zelf was u volgens uw verklaringen in Duitsland partijlid van de PDP (People's democratic party) (transcript p4). Uw oudere broer, N.N., was plaatsvervangend perssecretaris van de PDP partij in Abuja en perssecretaris van de minister van Arbeid (transcript p4). U rept in Duitsland niet over MASSOB of Biafra. Tijdens uw onderhoud in België verklaart u echter plotsklaps MASSOB activist te zijn (CGVS p16-17). Gevraagd naar andere politieke activiteiten, stelt u dat u in Nigeria enkel actief was bij MASSOB (CGVS p21-22). U was in Duitsland wel actief als vrijwilliger bij de CDU (Christlich Demokratische Union Deutschland), maar dit is niet gelinkt aan uw vrees bij terugkeer (CGVS p22 en p28). Voordat u actief werd bij MASSOB, nam u deel aan het Nigeriaans electoraal systeem en stemde u bij verkiezingen, maar nadien niet meer (CGVS p22). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat uzelf geen lid was van PDP, maar uw broer vroeger wel (CGVS p28).

Of uw broer nu nog lid is, kan u niet met zekerheid zeggen (CGVS p28). Gevraagd naar de rol van uw neef C., zegt u dat hij één van de oprichtende leden en voormalig gouverneur was (CGVS p28). Vroeger, meer dan 20 jaar geleden, was hij lid van PDP, maar nu niet meer (CGVS p28). U hoort er niet veel meer over sinds u bent weggegaan (CGVS p28). U geeft echter geen afdoende verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen over de partij van uw politiek activisme.

- U bent tegenstrijdig over wanneer u Nigeria verliet. U zegt in Duitsland dat u uw land van herkomst eind juni 2013 verlaten heeft (transcript p3). Het protest, waarbij u gewond raakte en een politieagent gedood werd, het incident dat de aanleiding voor uw vlucht vormt, vond plaats eind oktober 2013 (CGVS p23). Gevraagd naar op welke dag dit protest plaatsvond, zegt u dat het oktober/november was (CGVS p23). U verklaart dat het eind oktober van het jaar 2013 was (CGVS p23). Dit incident vond aldus plaats nadat u volgens uw verklaringen in Duitsland Nigeria reeds had verlaten. U kon vanzelfsprekend niet aanwezig zijn bij deze politieke bijeenkomst indien u zich niet meer in Nigeria bevond. Opnieuw is dit een sterke tegenindicatie van uw beweerde politieke activiteiten in Nigeria.

- U bent tegenstrijdig over de vraag of u al dan niet kinderen heeft. U verklaart zowel bij de DVZ (zie "verklaringen DVZ dd. 9 september 2024, vraag 17), als tijdens het onderhoud (CGVS p15-16), dat u geen kinderen heeft. U stelt echter wel nog kinderen te willen (CGVS p16). Gevraagd of uw overleden vrouw F. ooit zwanger was, antwoordt u "Ik denk het wel", van één kind, maar u verloor hen beiden (CGVS p16). U wilt er niet aan denken, het is nog erg pijnlijk (CGVS p16). Uit het Duitse asioldossier blijkt echter dat u wel kinderen heeft (transcript p8). U verklaart dat uw kinderen bij uw broer zijn (transcript p4). Gevraagd naar waarom uw kinderen geen risico lopen, stelt u dat ze niet weten wat er met uw kinderen aan de hand is (transcript p6). U licht verder toe dat u uw kinderen wegstuurde van Maiduguri, nadat uw vrouw werd vermoord (transcript p4). Ze wonen in Abuja bij uw familie, waar ze onder bescherming van de veiligheidsdiensten leven (transcript p6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, bevestigt u eerst dat u

geen kinderen heeft (CGVS p28). Het ongebooren kind van uw vorige huwelijk stierf immers bij de aanval (CGVS p28). U verklaart dat de kinderen in Abuja niet uw kinderen zijn, maar die van uw nicht (CGVS p28). U zorgt voor hen en wilde hen naar Duitsland brengen om bij u te verblijven (CGVS p28). Ze hebben geen vader (CGVS p28). Gevraagd naar of u familie in Abuja heeft, vernoemt u echter enkel uw broer N. (CGVS p15). U maakt opnieuw geen melding van deze kinderen. U schept dus geen helderheid over uw familiesamenstelling.

Uit voorgaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u politiek actief was voor MASSOB. U legde verder geen enkel (begin van) bewijs neer van uw politieke activiteiten.

Zelfs indien u wel aannemelijk had gemaakt dat u politiek activist was bij MASSOB in 2013, quod non, blijkt geenszins dat u in 2025 hierdoor vervolging of ernstige schade dient te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria.

- De omstandigheden van de eerste beschuldigingen door de politie zijn onduidelijk. U stelde een onontwikkeld stuk land in het bos ter beschikking als trainingskamp voor jongeren om hun parades te oefenen en te trainen hoe om te gaan met politie met wapen (CGVS p22). Toen u in Onitsha was, beschuldigde de politie u ervan de jongeren te laten oefenen (CGVS p22). Gevraagd naar meer details, antwoordt u echter met algemeenheden: als je land hebt en het werd als logistiek gebruikt, zullen ze het confisqueren of vernielen (CGVS p22), het is gebruikelijk dat de politie het vernielt (CGVS p22), er is geen compensatie in geval van vernieling (CGVS p22).

- Verder heeft u weinig informatie over andere aanwezigen op het protest van oktober 2023. U denkt dat sommigen dood zijn, sommigen verdwenen (CGVS p24). Gevraagd naar de andere slachtoffers, stelt u dat er veel slachtoffers waren, u ging weg, er lagen veel mensen op de grond toen ze schoten (CGVS p25). U wijdt niet verder uit over het lot van de activisten die u beter kende. Gevraagd naar het gevolg voor V., de lokale leider van MASSOB, antwoordt u dat iedereen wegliep (CGVS p25). Hij wordt “natuurlijk” ook gezocht, hij moest zich verstoppen (CGVS p25).

- U kan niet preciseren hoe de politie u persoonlijk zou zoeken. U was als coördinator aanwezig op een protest, waarbij een politieagent gedood raakte en uzelf gewond werd. De naam van de agent die bij dit protest omkwam weet u niet (CGVS p24). U vermoedt bijgevolg te zullen worden gefolterd, gevangen genomen of gedood door de Nigeriaanse autoriteiten (CGVS p24). Gevraagd naar de reden waarom ze u persoonlijk zouden zoeken, antwoordt u dat ze niet enkel u zoeken, maar nog vele anderen (CGVS p24). De politie, met of zonder uniform, maakte een video van het protest, die ze vervolgens zouden nakijken (CGVS p24). Gevraagd naar hoe ze precies zouden weten dat u coördinator bent, stelt u vaagweg “dat weten ze” (CGVS p24-25). Ze doen onderzoek en hebben intelligence (CGVS p24-25). “Ze weten het zeer goed” (CGVS p24-25). U verklaart dat de Nigeriaanse politie overal is; ze zouden u vinden (CGVS p25). In geval van terugkeer naar uw dorp, zouden ze het weten (CGVS p25). Het is namelijk een lokale overheid; Anambra state is heel klein (CGVS p25). Ook in geval van terugkeer naar een andere plek in Nigeria zouden ze u “zeker” weten te vinden (CGVS p25).

- U kan geen documenten voorleggen inzake de beweerdelijke beschuldiging door de politie of bewijs dat de politieu zoekt (CGVS p25) waardoor dit hoe dan ook niets meer dan een blote bewering is. U stelt dat het te lang geleden is (CGVS p25). U verwachtte niet om na 10 jaar dit soort interview te hebben (CGVS p25) hetgeen niets afdoet aan het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt hiervan.

- De vaststelling dat u zich in 2023 vrijwillig aanbood bij de Nigeriaanse autoriteiten in Duitsland om uw paspoortte bekomen kan onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met een vrees om vervolgd te worden door diezelfde autoriteiten. Zowel de geloofwaardigheid als de ernst van uw vrees wordt hierdoor fundamenteel ondermijnd.

- Uw vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten is hoe dan ook niet actueel. Het protest waarbij u gewond raakten vervolgens naar Niger vluchtte, de concrete aanleiding voor uw vlucht, vond plaats in 2013. Een precieze datum geeft u niet, maar u verklaart dat het eind oktober 2013 plaatsvond (CGVS p23). U geeft er geen blijk van nadien verder geïnformeerd te hebben. U stelt weinig informatie te hebben sinds u Nigeria verliet (CGVS p24). U heeft uw gsm niet meer, u verloor alle contacten (CGVS p24). Dit getuigt van weinig betrokkenheid bij uw eigen asielrelaas en bevestigt finaal dat u hierdoor geen actuele vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees gedood te worden door de Boko Haram bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

- Er zit lange tijd tussen de arrestatie van M.Y., en het moment waarop u te weten kwam dat u ervan beschuldigd werd hem getipt te hebben. Wanneer uw zwangere vrouw omkwam bij de bomaanslag in de kerk, vertelde de Hausa gemeenschap u dat u de verblijfplaats van M.Y. aan de inlichtingendienst gaf (CGVS p25-26). Het is echter een gerucht (CGVS p26). M.Y. werd gearresteerd in 2009, 2010 of 2011, u herinnert het zich niet precies (CGVS p26) hetgeen reeds opmerkelijk is gelet op de invloed van deze gebeurtenis op uw verdere levensloop. Uw vrouw kwam vervolgens om bij een bomaanslag in 2013, in juni ongeveer (CGVS p26). U stelt zelf het doelwit te zijn geweest van deze aanval (CGVS p25). Dat betekent dat er minstens twee jaar voorbijging voor u er zelf bewust van werd dat u beschuldigd werd de Boko-Haramleider getipt te hebben. Het is niet aannemelijk dat u in tussentijd geen problemen zou ervaren hebben, tot u plots werd

gevisieerd bij een bomaanslag. U woonde immers nog steeds in Borno waar Boko Haram in deze periode actief was (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).

- U situeerde de aanslag waarbij uw vrouw om het leven kwam in Duitsland nog in 2011 (transcript p5) terwijl u deze op het CGVS in juni 2013 situeert (CGVS p26). Hoewel gelet op uw psychologische problematiek begrip kan worden opgebracht voor de gebrekkige herinnering van specifieke data van minder belangrijke gebeurtenissen, is dit een opmerkelijke tegenstrijdigheid daar het de sterftedatum van uw eigen vrouw betreft, bij een gebeurtenis die uw verdere leven dermate beïnvloedde.

- U heeft vervolgens niets meer vernomen van Boko Haram. U rende weg naar een andere staat; u ging naar Biafra in het zuidoosten, in het christelijke deel (CGVS p27). Toen u in Onitsha in het zuiden verbleef, kon Boko Haram u niet bereiken (CGVS p27). In Biafra kunnen ze namelijk niet opereren (CGVS p27). Iedereen is er christen (CGVS p27). Nu is Boko Haram overal in Nigeria (CGVS p27). U stelt dat Boko Haram u "zeker" nog zoekt, omdat ze nog actief zijn (CGVS p27). U vermoedt dat uw vijand E.E. u zou tippen, als u teruggaat (CGVS p27). Hoewel de aanslag meer dan 10 jaar geleden is, verklaart u dat ze het nooit zullen vergeten; dat kan niet (CGVS p27). Een concrete indicatie dat ze u nog zoeken is aldus niet aanwezig.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees problemen te ervaren omwille van beschuldigingen gay te zijn bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

Aan het einde van het onderhoud verklaart u plots dat de Duitse politie valse informatie gaf over E. U zou beschuldigd worden gay te zijn. U vermeldde dit nog niet eerder tijdens het onderhoud en liet dit ook bij de DVZ geheel onvermeld toen u meermaals gevraagd werd naar redenen waarom u niet kon terugkeren naar Nigeria (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4, 3.5, 3.7 a),b),c), 3.8). Op de vraag of u alles kon vertellen over de redenen waarom u Nigeria verliet, antwoordt u eerst positief (CGVS p29). Pas daarna vermeldt u de bijkomende beschuldigingen. Gevraagd naar wie deze beschuldigingen uitte, stelt u eerst de Duitse politie (CGVS p29). Ook in uw brief gericht aan het Duitse parlement, stelt u een slechte behandeling in Afrika te vrezen, omdat de Duitse politie en geheime dienst uw gemeenschap geïnformeerd zou hebben dat u 30 jaar geleden seks met een man gehad zou hebben ("Petition for restoration, Justice and protection" dd. 25 juli 2024). Gelet op uw psychologische aandoening en het feit dat eender welk (begin van) bewijs ontbreekt voor hetgeen waar u de Duitse geheime diensten van beschuldigt, mist dit motief elke objectieve grondslag.

Op het CGVS verbindt u dit probleem overigens weer aan E.E. met wie u al eerder een conflict had. Hij lag ook aan de basis van de geruchten dat u Boko-Haramleider getipt zou hebben (CGVS p26-27) hetgeen u niet aannemelijk maakte (zie supra). Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan deze beweerdelijke beschuldigingen gay te zijn.

Wat betreft de documenten die u neerlegt van uw verblijf in Duitsland, moet benadrukt worden dat het CGVS uw voorgehouden vrees in Nigeria beoordeelt, het land waarvan u de nationaliteit heeft. De aangehaalde incidenten die zich in Duitsland afspeelden zijn blote beweringen, die niet gestaafd worden door de ingediende stukken. Uw Nigeriaanse paspoort werd hierboven reeds aangehaald en staat hoogstens uw identiteit. Uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud beïnvloeden bovenstaande op generlei wijze.

In verband met de psychologische en fysieke problemen die in de medische documenten worden vermeld maar waarvan niet duidelijk is in hoeverre zij op dit moment nog aanwezig zijn en waar u geen concrete vrees aan koppelt, dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient ter beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw vluchtmotieven. U hebt dan ook niet aannemelijk gemaakt een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 <https://euaa.europa.eu/publications/nigeria-country-focus> dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Anambra dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker ontwikkelt middelen als volgt:

“A. Onderzoek van de persoonlijke vrees waarop verzoeker zich beroept in het licht van artikel 1, A, § 2, van het Verdrag van Genève en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980”.

Hij licht toe als volgt:

“In casu is de bestreden beslissing onder meer als volgt gemotiveerd:

[citaat over het attest van 21 juni 2021 van arts A.K.V.]

Verzoeker volgt momenteel geen behandeling. Hij verklaarde hieromtrent het volgende:

Ze willen dat ik naar een psychiatrische instelling ga. [...] Waarom naar moest u naar een instelling? Ze willen me gek maken. Ze hebben me al gecastreerd. Ze willen me groen maken. Ik kan mijn vrouw niet zwanger maken. Ze willen mijn brein aantasten (NPV, p. 7).

Verzoeker verklaarde daarentegen dat hij het slachtoffer werd van vergiftiging waarbij derden zijn hersenen aantastten en hij vrees dat dit zich zal herhalen:

“Nadien hebben ze ook mijn hersenen aangetast, zodat ik een imbeciel werd. Ze stopten iets in mijn voedsel, water en nek.” (NPV p 6).

Mensen wier mentale integriteit wordt aangetast, lopen een reëel risico om te worden gediscrimineerd in hun vaderland :

Zij worden immers op zijn minst door de bevolking als anders beschouwd en zijn regelmatig het slachtoffer van discriminatie en stigmatiseringsmaatregelen die in bepaalde gevallen voldoende ernstig en/of systematisch kunnen zijn om vervolging in de zin van het Verdrag van Genève te vormen:

Volgens Human Right Watch worden deze mensen in Nigeria in de boeien geslagen en mishandeld.

Het gebruik van opsluiting, boeien en geweld is wijdverspreid in staatsziekenhuizen, rehabilitatiecentra, traditionele genezingscentra en religieuze instellingen, zowel christelijke als islamitische.

Diepgewortelde problemen in Nigeria's gezondheidszorg en sociale voorzieningen zorgen ervoor dat de meeste mensen in kwestie geen adequate geestelijke gezondheidszorg of de nodige steun binnen hun gemeenschap kunnen krijgen.

Stigma en misvattingen, zoals dat mentale stoornissen veroorzaakt worden door kwade geesten of bovennatuurlijke krachten, brengen familieleden er vaak toe om hun geliefden naar religieuze of traditionele genezingscentra te brengen.

2. In de bestreden beslissing heeft het CGVS niet volledig onderzocht welk risico verzoeker loopt in geval van een terugkeer naar Nigeria.

Christen lopen immers een reëel risico op vervolging in hun vaderland:

Op 17 januari publiceerde de organisatie Portes Ouvertes de Global Persecution Index 2024. Het is in Nigeria dat christenen de hoogste prijs betalen voor hun geloof, in termen van het aantal doden.

De naar schatting 30 miljoen christenen in het noorden van Nigeria vormen de grootste minderheid in een overwegend islamitische omgeving en lopen het risico op gewelddadige vervolging. In het rapport staat: "Decennialang zijn christenen in de regio het slachtoffer geweest van marginalisatie en discriminatie en van gericht geweld.

De afgelopen jaren heeft de toenemende onveiligheid in Nigeria een alarmerend niveau bereikt. Buitengerechterlijke executies van onschuldige burgers en moedwillige vernieling van eigendommen zijn dagelijkse incidenten geworden. De Nigeriaanse regering beweert altijd dat ze de situatie onder controle heeft, maar de realiteit ter plaatse zegt iets anders. Naast het geweld tegen mensenlevens door de terroristische groeperingen Boko Haram en Islamitische Staat van de West-Afrikaanse Provincie (ISWAP), zijn banditisme, ontvoeringen, gewapende overvallen, sektarisch fanatisme, botsingen tussen gemeenschappen, veediefstal, botsingen tussen herders en boeren en ontvoeringen aan de orde van de dag in Nigeria.

Tot nu toe hebben de leiders van de Christian Association of Nigeria (CAN) de tactiek van de opstandelingen om christenen en hun gebedshuizen als doelwit te kiezen, veroordeeld. De verontwaardiging kwam echter tot een hoogtepunt na de openbare executie van dominee Lawan Andimi en een student aan de Universiteit van Maiduguri, Daciya Dalep. Tot zijn gruwelijke martelaarschap op 21 januari 2020 was dominee Lawan Andimi voor CAN de voorzitter van Michika Local Government Area in de staat Adamawa. Hij werd ontvoerd en bijna een week lang vastgehouden, met een losgeldeis van N800.000.000 (het equivalent van €2 miljoen). De opstandelingengroep Boko Haram onthoofde de 58-jarige geestelijke op wrede wijze, zelfs nadat de leiding van de CAN had aangeboden om een losgeld van N50.000.000 (ongeveer € 128.000) te betalen. Tot overmaat van ramp werd de gruwelijke video van zijn executie openbaar gemaakt door zijn beulen.

Nigeria heeft dus al tien jaar lang elk jaar het meest gruwelijke record in de wereldwijde index van christenvervolging. Het dichtstbevolkte West-Afrikaanse land op het continent (200 miljoen inwoners) blijft het land waar "het grootste aantal christenen wordt gedood of ontvoerd" vanwege hun geloofsovertuiging, volgens de Protestantse Vereniging, die op woensdag 17 januari 2024 de ranglijst onthulde die sinds 2013 elk jaar wordt gepubliceerd.

Acht van de tien wereldwijd vermoorde christenen werden tussen 1 oktober 2022 en 30 september 2023 gedood in Nigeria, volgens gegevens die zijn verzameld door waarnemers van de NGO's.

De World Watch List, gepubliceerd op 15 januari, onthult dat in Nigeria in 2024 3.100 christenen werden gedood en 2.830 ontvoerd, veel meer dan in andere landen in hetzelfde jaar.

Met andere woorden, christenen in Nigeria worden gewelddadig aangevallen door jihadistische groeperingen zoals Boko Haram en Islamitische Staat in West-Afrika (ISWAP).

De situatie in Nigeria is bijzonder ernstig. Meer dan 80% van alle gelovigen die wereldwijd worden gedood vanwege hun geloof, worden gedood in Nigeria. Terwijl het in het noordoosten de islamitische groep Boko Haram is die christenen aanvalt, evenals de "Islamitische Staat in de provincie West-Afrika", is het in het noorden en midden van het land de druk van de Fulani-militanten die sterker is. Hun aanvallen op het zuiden zijn zeer gewelddadig en vaak gecoördineerd. Ze profiteren van een weerszinwekkende straffeloosheid van de regering en het leger, die zelden reageren.

3. Tenslotte verklaarde verzoeker niet te kunnen terugkeren naar Nigeria omwille van het activisme van verzoeker binnen de partij massob.

De wederpartij was van mening dat verzoeker andere dingen had gezegd toen hij om bescherming in Duitsland verzocht.

In dit verband is het aan de asielautoriteiten om tekening te houden met de kwetsbaarheid van verzoeker bij het onderzoeken van zijn geloofwaardigheid en het beoordelen van zijn behoefte aan bescherming.

Uw Raad heeft reeds overwogen dat de kwetsbaarheid van een vluchteling een reële invloed kan hebben op de consistentie van zijn verklaringen en in bepaalde gevallen een groot voordeel van de twijfel moet toestaan.

De wederpartij verwijt verzoeker onjuistheden met betrekking tot zijn activisme binnen de MASSOB-partij. Met name het feit dat verzoeker geen informatie had over het lot van de andere deelnemers aan de oktoberdemonstratie, over de beschuldigingen van de politie of over de tegen hem uitgevoerde huiszoekingen.

Verzoeker heeft de informatie waarover hij beschikte verstrekt. Hij wees er ook op dat de feiten dateren van 10 jaar geleden en dat het dus volkomen legitiem was dat hij bepaalde details miste.

Er zij ook op gewezen dat het aan de asielautoriteiten is om rekening te houden met de kwetsbaarheid van de asielzoeker tijdens het geloofwaardigheidsonderzoek en bij de beoordeling van zijn behoefte aan bescherming.

De wederpartij verwijt verzoeker verder dat hij geen documenten heeft verstrekt ter ondersteuning van het politieonderzoek naar hem.

In dit verband moet eraan worden herinnerd dat een van de belangrijkste elementen in een verzoek om internationale bescherming het verhaal en de verklaringen van de asielzoeker zijn.

UNHCR is van mening dat het verhaal van de asielzoeker vaak de enige bron van informatie is:

« The applicant's own testimony is the primary and often the only source of evidence, especially where persecution is at the hands of family members or the community. Where there is a lack of country of origin information, the decision maker will have to rely on the applicant's statements alone. Normally, an interview should suffice to bring the applicant's story to light.

Applicants should never be expected or asked to bring in documentary or photographic evidence of intimate acts. It would also be inappropriate to expect a couple to be physically demonstrative at an interview as a way to establish their sexual orientation. »

Verder heeft de opposant aangevoerd dat de vrees van de verzoeker niet meer actueel was, aangezien hij in 2013, dus meer dan 10 jaar geleden, aan de demonstratie heeft deelgenomen.

In dit verband mag niet uit het oog worden verloren dat de verzoeker in het verleden reeds is vervolgd en dat deze feiten onbetwistbaar ernstige aanwijzingen vormden voor zijn gegronde vrees om opnieuw te worden vervolgd,

Bijgevolg moet het vermoeden van artikel 48/7 op hem worden toegepast.

In dezelfde geest gaat de Franse rechtspraak verder en aanvaardt zij dat de psychische nawerkingen van de verzoeker uitzonderlijk de voorwaarde van daadwerkelijke vrees kunnen overwinnen. Volgens de CNDA kan, indien de uitzonderlijke ernst van de eerder ondergane vervolging dit rechtvaardigt, aan de verzoeker de vluchtelingenstatus worden toegekend, ook al is zijn vrees niet langer gegrond (zie artikel 1, C, 5, van het Verdrag van Genève: Cour nationale du droit d'asile (Frankrijk), 4 oktober 2021, nr. 2101925.)

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voegt hieraan het volgende toe : « le Conseil estime devoir analyser les craintes de la requérante sous l'angle des raisons impérieuses tenant à des persécutions antérieures qui pourraient l'empêcher de rentrer dans son pays d'origine, malgré l'ancienneté des faits qui n'exclut évidemment pas que des personnes puissent encore avoir des raisons valables de craindre au sens de la Convention de Genève, compte tenu des circonstances propres à leur cause.

En l'espèce, tenant compte des circonstances particulières de la cause telles qu'exposées supra (voir point 5.6.2), le Conseil considère que les événements particulièrement traumatisants subis par la requérante dans le cadre de sa relation avec H. L. ont manifestement induit chez elle une crainte exacerbée qui justifie qu'elle ne puisse plus envisager de retourner vivre en Albanie ». (CCE nr. 190 672, 17 augustus 2017)

VRILJE VERTALING : « De Raad is van oordeel dat hij verzoeksters vrees moet analyseren vanuit het oogpunt van dwingende redenen in verband met vroegere vervolging die haar zouden kunnen beletten naar haar land van herkomst terug te keren, ondanks het feit dat de gebeurtenissen zich lang geleden hebben voorgedaan, hetgeen uiteraard niet uitsluit dat mensen, gelet op de omstandigheden van hun geval, nog steeds geldige redenen kunnen hebben om te vrezen in de zin van het Verdrag van Genève.

In het onderhavige geval is de Raad, rekening houdend met de bijzondere omstandigheden van het geval zoals hierboven uiteengezet (zie punt 5.6.2), van oordeel dat de bijzonder traumatische gebeurtenissen waaronder verzoekster in de context van haar relatie met H.L. heeft geleden, bij haar duidelijk een verergerde angst hebben teweeggebracht die rechtvaardigt dat zij zich niet langer kan voorstellen naar Albanië terug te keren”.

“B. Onderzoek van verzoekers vrees in het kader van de subsidiaire bescherming”.

Hij verwijst naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten en citeert uit het EUAA-rapport “Nigeria Country Focus” van juli 2024. Verzoeker vreest in geval van terugkeer voor zijn leven of zal niet in staat zijn om een menswaardig leven te leiden.

3.1.2. In een aanvullende nota van 3 oktober 2025 brengt verzoeker een bewijs van psychiatrische opname bij op 23 juni 2025.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De bestreden beslissing oordeelde terecht dat verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. De Raad erkent dat deze problematiek een aanzienlijke invloed kan hebben op verzoekers vermogen om zich te concentreren, vragen te begrijpen en op een coherente wijze te antwoorden tijdens het persoonlijk onderhoud. De vaststelling van bijzondere procedurele noden betekent evenwel niet dat verzoeker ongeschikt is om gehoord te worden of dat zijn verklaringen automatisch als onbetrouwbaar moeten worden beschouwd. Mentale stoornissen zoals die van verzoeker kunnen een invloed hebben op de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, maar ontslaan hem niet van de bewijslast om zijn relaas aannemelijk te maken. De Raad houdt hierbij echter rekening met een nuancering van de bewijslast en een aangepaste beoordeling van de feiten en bewijzen, die samengaat met verzoekers profiel van psychiatrisch patiënt.

De Raad stelt vast dat er bijzondere steunmaatregelen werden verleend tijdens de procedure. Uit het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat hij volledig onsamenhangend of onbegrijpelijk was. Zijn antwoorden

vertonen inconsistenties die niet enkel verklaard kunnen worden door zijn mentale toestand, maar wijzen op tegenstrijdigheden van feitelijke aard. De Raad wijst op de volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U dient meerdere medische documenten en laboratoriumresultaten in waaruit blijkt dat u advies zocht in verband met een chronisch pijnsyndroom, degeneratieve cervicale wervelkolom syndroom, degeneratief letsel aan het ruggenmerg op verschillende hoogtes, spierzwakte aan schouder en arm, inspanningsdyspneu, Covid-19 en vitamine D-tekort.

Er werden verschillende endocrinologische/urologische onderzoeken uitgevoerd met betrekking tot het testosteron-gehalte en eventuele ftaaten.

Uit het attest (dd. 21 juni 2021), ondertekend door Dr. A.K.V., een Duitse specialist in psychiatrie en psychotherapie, blijkt dat de diagnose waanideeën, met name paranoïde schizofrenie, werd vastgesteld. Er kon niet worden vastgesteld of het om een geïsoleerde waanstoornis gaat, dan wel om een uitgebreidere schizofrene psychose. Een anti-psychotische medicamenteuze behandeling, aan de hand van Olanzapine, werd voorgeschreven, alsook een eerste klinische behandeling, indien de patiënt ermee akkoord gaat. Bij gebrek aan ziektebewustzijn, werd er niet ingegaan op de voorgestelde maatregelen. Er was geen acuut gevaar voor uzelf of anderen.

Er werd u bij aanvang van het persoonlijk onderhoud d.d. 11 december 2024 door de Protection Officer gevraagd hoe u zich voelde, u liep op krukken en gaf aan pijn in uw been te hebben (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 11 december 2024 p2, hierna genoemd CGVS p2). U verklaart namelijk aangevallen te zijn geweest in Anderlecht in oktober (CGVS p2). De politie kwam ter plaatse (CGVS p2). Gevraagd naar de staat van uw gezondheid, verwijst u naar uw erectieproblemen door te zeggen dat uw mannelijkheid niet ok is (CGVS p2). U stelt dat dit het enige medische probleem is en voegt toe dat het door de mens veroorzaakt is (manmade) (CGVS p2). Later geeft u ook aan last te hebben van uw geheugen (CGVS p5, p11 en p13). U verklaart ook problemen te hebben met noteren (CGVS p18). U kan niet goed schrijven in uw taal (CGVS p18). Uw geheugen is niet meer zo scherp door de problemen waarom u Duitsland verliet (CGVS p5). U stelt namelijk dat uw hersenen werden aangetast door vergiftiging (CGVS p5). Ze zouden uw hersenen groen hebben willen maken en een lagere intelligentie willen bekomen (CGVS p5). U kampt hier sinds november 2020 mee (CGVS p5). De problemen intensifieerden in januari dit jaar, toen Duitsland u uitnodigde om een permanente verblijfsstatus te krijgen (CGVS p5). U verklaart serieus geheugenverlies te hebben en nog geen gevoel in uw nekwervel (CGVS p5).

Gevraagd naar medische behandeling ten tijde van het onderhoud, stelt u nog niet goed behandeld te zijn geweest (CGVS p2). De androloog verwees u door naar de uroloog, en vice versa (CGVS p2). Wat betreft medicatie die u neemt, stelt u pijnstillers voor uw been te nemen (CGVS p2). U nam voor het onderhoud nog geen medicatie, maar zal na het eten een ibuprofen innemen (CGVS p2). Later haalt u plots een doosje Tadalafil en Sildenafil boven (CGVS p7). U verklaart dat u een pil moet nemen, als u seks wilt (CGVS p7). U zegt echter dat deze medicatie gevaarlijk is en iemand blind kan maken (CGVS p7). U neemt de pillen daarom niet (CGVS p7). U heeft problemen aan uw zicht (CGVS p7).

Gevraagd naar medische attesten, verwijst u naar medische rapporten en dient u een bundel in (CGVS p3). De inhoud van deze documenten omvat volgens u de bewering dat ze fetalyten met uw voedsel en drank mixten (CGVS p3). U stelt dat het laboratoriumresultaat gemanipuleerd werd (CGVS p3). Er werd u medicatie gegeven, waarna de pijn in uw testikel verminderde, maar niet geheel verdween (CGVS p3). Later werd u gevraagd of er attesten zijn die specifiek over uw geheugenverlies gaan (CGVS p17). Uw advocate schudt hierbij het hoofd van niet (CGVS p17). Uzelf stelt dat ze vanalles in uw voedsel en drinken mengden (CGVS p17). Een dokter zei u dat u werd gecastreerd en uw hersenen werden aangetast (CGVS p17). U vermeldt hierbij niet specifiek welke dokter of in welke document dit geattesteerd staat.

Noch uit uw verklaringen noch uit de door u neergelegde documenten blijkt op enerlei wijze dat u kampt met geheugenproblemen. Verder moet aangestipt worden dat uw diagnosestelling van paranoïde schizofrenie in Duitsland dateert van 21 juni 2021 en de bevestiging ervan van 24 februari 2022, drie jaar geleden dus. Door het ontbreken van een meer recente diagnosestelling of andere medische documenten heeft het CGVS geen zicht op de verdere evolutie van uw psychologische problematiek, in positieve dan wel negatieve zin. Wel kan uit de documenten die u neerlegde en de verklaringen die u aflegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS redelijkerwijs worden geconcludeerd dat u kampt met psychologische problemen. Echter wordt nergens verduidelijkt op welke wijze uw psychologische klachten een persoonlijk onderhoud in het kader van uw procedure in concreto kunnen hinderen, in welke mate u hierdoor gehinderd zou zijn, noch wordt concreet

aangegeven welke specifieke steunmaatregelen dienen in acht genomen te worden in het kader van een persoonlijk onderhoud, dan wel dat een persoonlijk onderhoud onmogelijk zou zijn. Deze stukken zijn bijgevolg niet van die aard om aan te tonen dat u heden ten dage niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Om op passende wijze tegemoet te komen aan de in de attesten vermelde psychologische problematiek, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Er werd u gevraagd of er bepaalde zaken waren die de Protection Officer in haar achterhoofd kon houden tijdens het onderhoud om het vlotter te laten verlopen, waarop u zei het interview te willen voortzetten (CGVS p3). Er werd u meermaals doorheen het onderhoud uitgelegd dat u kan aangeven wanneer u het antwoord op bepaalde vragen niet weet (CGVS p4 en p5). Bovendien werd u ervan geïnformeerd dat u tijdens het onderhoud ook zelf om een pauze kan vragen (CGVS p3).

Uit de lezing van de notities van zowel de vragenlijst van het CGVS afgenomen tijdens uw onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie "Vragenlijst CGVS" d.d. 09 september 2024) als van het persoonlijk onderhoud dd. 11 december 2024 blijkt dat u, alvorens het onderhoud werd beëindigd, in staat was om uw vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. Tevens bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u betekenisvol, concreet en uitgebreid op de u gestelde vragen kon antwoorden. Uzelf of uw advocaat hebben ook na het persoonlijk onderhoud niet aangegeven dat u niet in staat was om deel te nemen aan onderhavige procedure. U gevraagd of u alles goed begrepen heeft, antwoordt u positief (CGSV p16). Deze vraag werd u aan het einde van het onderhoud opnieuw gesteld, waarbij u opnieuw bevestigend antwoordt (CGVS p29). Er werd u ook gevraagd of u klaar was om het interview na de pauze verder te zetten, waarop u "ok" zegt (CGVS p17). Tevens blijkt dat u alle redenen die de aanleiding waren om uw geboorteland te verlaten, kon opgeven (CGVS p.29). Uw advocate kreeg ten slotte de mogelijkheid om opmerkingen te formuleren doch had niets toe te voegen (CGVS p29). U legde opmerkingen neer betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud waarin u weliswaar melding maakt van twee omissies in uw verklaringen maar verder geen melding maakt van enige problemen omtrent het verloop van het onderhoud.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Verzoeker verwijst naar zijn mentale toestand en poneert dat hij hierdoor het risico loopt om te worden gediscrimineerd in Nigeria. Hij legt in zijn aanvullende nota een bewijs van psychiatrische opname neer. De Raad benadrukt echter dat, om te oordelen of er sprake is van een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, alle omstandigheden in rekening moeten worden gebracht. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoeker maakt dit *in casu* niet aannemelijk. De Raad stelt vast dat verzoeker met zijn betoog over zijn psychische toestand, dat geen link vertoont met een vervolgingsgrond of een actor van vervolging of ernstige schade, in wezen aanstuurt op een onderzoek naar de toekenning van een verblijfsstatus om andere redenen dan de behoefte aan internationale bescherming in de zin van artikel 1, § 1, 16°, van de Vreemdelingenwet, namelijk op discretionaire basis, uit mededogen of op humanitaire gronden, maar dit valt buiten de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad.

Verzoeker stelt verder dat hij als christen een reëel risico loopt op vervolging in zijn vaderland. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt echter niet dat christenen als zodanig in Nigeria systematisch worden vervolgd of dat hun situatie zodanig is dat iedere christen bij terugkeer een gegrond risico loopt op vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker dient *in concreto* objectieve en gestaafde elementen bij te brengen die bewijzen dat hij individueel gevisieerd zou worden omwille van zijn geloof, wat *in casu* niet het geval is.

De Raad merkt verder op dat het loutere feit dat verzoekers problemen lang geleden plaatsvonden evenmin een afdoende verschoning kan bieden voor zijn verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij, omtrent de feiten die volgens hem aan de oorsprong liggen van zijn vertrek uit zijn land van herkomst, voldoende duidelijke, samenhangende en gedetailleerde verklaringen kan afleggen.

Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift verder geen dienstige argumenten ter kennis die afbreuk doen aan de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing:

“Vooreerst wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast door enkele grove tegenstrijdigheden met uw asiëldossier in Duitsland:

- *U verklaarde in Duitsland dat u in juni 2013 werd neergeschoten door Boko Haram, in de buurt van de maandagmarkt in Maiduguri, toen u naar uw auto wilde gaan (Duits asiëldossier, gehoorverslag genaamd “transcript” dd. 7 april 2017 p5, hierna genoemd transcript p5). U hoorde uw naam luid en zag twee mensen op een motorfiets (transcript p5). Er klonk ook een Allah-o-Akbar oproep en u hoorde schoten (transcript p5). U verloor het bewustzijn en werd drie dagen later wakker (transcript p5). Uw been werd geraakt (transcript p5). U kreeg medische hulp toegediend door Dr. B. en verbleef bij een zekere S.O. (transcript p5). Vijf dagen later verliet het land naar Niger (transcript p5). Deze aanval en bijhorende verwondingen, worden niet vermeld tijdens het onderhoud in België. Gevraagd naar de beschrijving van de problemen met Boko Haram vermeldt u enkel de bomaanslag, waarbij uw zwangere vrouw omkwam (CGVS p25). U vermeldt wel een schotwonde in uw been maar kadert dit in uw deelname en organisatie van een protest van MASSOB (CGVS p23). De concrete aanleiding voor uw vlucht was in Duitsland een aanval door Boko Haram, terwijl u in België een gewelddadig protest van MASSOB aanhaalt. Dat is een wezenlijk verschil en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw politiek activisme bij MASSOB.*

- *U bent tegenstrijdig over de partij van uw politiek activisme. In Duitsland verklaarde u lid te zijn van een politieke partij (transcript p4). Uw hele familie is politiek actief (transcript p4). Uw neef Dr. C.N.N., met wie u onder één dak opgroeide, was gouverneur van de staat Anambra en federaal minister van Arbeid in Nigeria (transcript p4). Zelf was u volgens uw verklaringen in Duitsland partijlid van de PDP (People’s democratic party) (transcript p4). Uw oudere broer, N.N., was plaatsvervangend perssecretaris van de PDP partij in Abuja en perssecretaris van de minister van Arbeid (transcript p4). U rept in Duitsland niet over MASSOB of Biafra. Tijdens uw onderhoud in België verklaart u echter plotsklaps MASSOB activist te zijn (CGVS p16-17). Gevraagd naar andere politieke activiteiten, stelt u dat u in Nigeria enkel actief was bij MASSOB (CGVS p21-22). U was in Duitsland wel actief als vrijwilliger bij de CDU (Christlich Demokratische Union Deutschland), maar dit is niet gelinkt aan uw vrees bij terugkeer (CGVS p22 en p28). Voordat u actief werd bij MASSOB, nam u deel aan het Nigeriaans electoraal systeem en stemde u bij verkiezingen, maar nadien niet meer (CGVS p22). Hiermee geconfronteerd, stelt u dat uzelf geen lid was van PDP, maar uw broer vroeger wel (CGVS p28). Of uw broer nu nog lid is, kan u niet met zekerheid zeggen (CGVS p28). Gevraagd naar de rol van uw neef C., zegt u dat hij één van de oprichtende leden en voormalig gouverneur was (CGVS p28). Vroeger, meer dan 20 jaar geleden, was hij lid van PDP, maar nu niet meer (CGVS p28). U hoort er niet veel meer over sinds u bent weggegaan (CGVS p28). U geeft echter geen afdoende verklaring voor uw tegenstrijdige verklaringen over de partij van uw politiek activisme.*

- *U bent tegenstrijdig over wanneer u Nigeria verliet. U zegt in Duitsland dat u uw land van herkomst eind juni 2013 verlaten heeft (transcript p3). Het protest, waarbij u gewond raakte en een politieagent gedood werd, het incident dat de aanleiding voor uw vlucht vormt, vond plaats eind oktober 2013 (CGVS p23). Gevraagd naar op welke dag dit protest plaatsvond, zegt u dat het oktober/november was (CGVS p23). U verklaart dat het eind oktober van het jaar 2013 was (CGVS p23). Dit incident vond aldus plaats nadat u volgens uw verklaringen in Duitsland Nigeria reeds had verlaten. U kon vanzelfsprekend niet aanwezig zijn bij deze politieke bijeenkomst indien u zich niet meer in Nigeria bevond. Opnieuw is dit een sterke tegenindicatie van uw beweerde politieke activiteiten in Nigeria.*

- *U bent tegenstrijdig over de vraag of u al dan niet kinderen heeft. U verklaart zowel bij de DVZ (zie “verklaringen DVZ dd. 9 september 2024, vraag 17), als tijdens het onderhoud (CGVS p15-16), dat u geen kinderen heeft. U stelt echter wel nog kinderen te willen (CGVS p16). Gevraagd of uw overleden vrouw F. ooit zwanger was, antwoordt u “Ik denk het wel”, van één kind, maar u verloor hen beiden (CGVS p16). U wilt er niet aan denken, het is nog erg pijnlijk (CGVS p16). Uit het Duitse asiëldossier blijkt echter dat u wel kinderen heeft (transcript p8). U verklaart dat uw kinderen bij uw broer zijn (transcript p4). Gevraagd naar waarom uw kinderen geen risico lopen, stelt u dat ze niet weten wat er met uw kinderen aan de hand is (transcript p6). U licht verder toe dat u uw kinderen wegstuurde van Maiduguri, nadat uw vrouw werd vermoord (transcript p4). Ze wonen in Abuja bij uw familie, waar ze onder bescherming van de veiligheidsdiensten leven (transcript p6). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, bevestigt u eerst dat u geen kinderen heeft (CGVS p28). Het ongeboren kind van uw vorige huwelijk stierf immers bij de aanval (CGVS p28). U verklaart dat de kinderen in Abuja niet uw kinderen zijn, maar die van uw nicht (CGVS p28). U zorgt voor hen en wilde hen naar Duitsland brengen om bij u te verblijven (CGVS p28). Ze hebben geen vader (CGVS p28). Gevraagd naar of u familie in Abuja heeft, vernoemt u echter enkel uw broer N. (CGVS p15). U maakt opnieuw geen melding van deze kinderen. U schept dus geen helderheid over uw familiesamenstelling.*

Uit voorgaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u politiek actief was voor MASSOB. U legde verder geen enkel (begin van) bewijs neer van uw politieke activiteiten.

Zelfs indien u wel aannemelijk had gemaakt dat u politiek activist was bij MASSOB in 2013, quod non, blijkt geenszins dat u in 2025 hierdoor vervolging of ernstige schade dient te vrezen bij een terugkeer naar Nigeria.

- De omstandigheden van de eerste beschuldigingen door de politie zijn onduidelijk. U stelde een onontwikkeld stuk land in het bos ter beschikking als trainingskamp voor jongeren om hun parades te oefenen en te trainen hoe om te gaan met politie met wapen (CGVS p22). Toen u in Onitsha was, beschuldigde de politie u ervan de jongeren te laten oefenen (CGVS p22). Gevraagd naar meer details, antwoordt u echter met algemeenheden: als je land hebt en het werd als logistiek gebruikt, zullen ze het confisqueren of vernielen (CGVS p22), het is gebruikelijk dat de politie het vernielt (CGVS p22), er is geen compensatie in geval van vernieling (CGVS p22).
- Verder heeft u weinig informatie over andere aanwezigen op het protest van oktober 2023. U denkt dat sommigen dood zijn, sommigen verdwenen (CGVS p24). Gevraagd naar de andere slachtoffers, stelt u dat er veel slachtoffers waren, u ging weg, er lagen veel mensen op de grond toen ze schoten (CGVS p25). U wijdt niet verder uit over het lot van de activisten die u beter kende. Gevraagd naar het gevolg voor V., de lokale leider van MASSOB, antwoordt u dat iedereen wegliep (CGVS p25). Hij wordt "natuurlijk" ook gezocht, hij moest zich verstoppen (CGVS p25).
- U kan niet preciseren hoe de politie u persoonlijk zou zoeken. U was als coördinator aanwezig op een protest, waarbij een politieagent gedood raakte en uzelf gewond werd. De naam van de agent die bij dit protest omkwam weet u niet (CGVS p24). U vermoedt bijgevolg te zullen worden gefolterd, gevangen genomen of gedood door de Nigeriaanse autoriteiten (CGVS p24). Gevraagd naar de reden waarom ze u persoonlijk zouden zoeken, antwoordt u dat ze niet enkel u zoeken, maar nog vele anderen (CGVS p24). De politie, met of zonder uniform, maakte een video van het protest, die ze vervolgens zouden nakijken (CGVS p24). Gevraagd naar hoe ze precies zouden weten dat u coördinator bent, stelt u vaagweg "dat weten ze" (CGVS p24-25). Ze doen onderzoek en hebben intelligence (CGVS p24-25). "Ze weten het zeer goed" (CGVS p24-25). U verklaart dat de Nigeriaanse politie overal is; ze zouden u vinden (CGVS p25). In geval van terugkeer naar uw dorp, zouden ze het weten (CGVS p25). Het is namelijk een lokale overheid; Anambra state is heel klein (CGVS p25). Ook in geval van terugkeer naar een andere plek in Nigeria zouden ze u "zeker" weten te vinden (CGVS p25).
- U kan geen documenten voorleggen inzake de beweerdelijke beschuldiging door de politie of bewijs dat de politie zoekt (CGVS p25) waardoor dit hoe dan ook niets meer dan een blote bewering is. U stelt dat het te lang geleden is (CGVS p25). U verwachtte niet om na 10 jaar dit soort interview te hebben (CGVS p25) hetgeen niets afdoet aan het feit dat u geen enkel (begin van) bewijs neerlegt hiervan.
- De vaststelling dat u zich in 2023 vrijwillig aanbood bij de Nigeriaanse autoriteiten in Duitsland om uw paspoortte bekomen kan onmogelijk in overeenstemming worden gebracht met een vrees om vervolgd te worden door diezelfde autoriteiten. Zowel de geloofwaardigheid als de ernst van uw vrees wordt hierdoor fundamenteel ondermijnd.
- Uw vrees voor de Nigeriaanse autoriteiten is hoe dan ook niet actueel. Het protest waarbij u gewond raakte vervolgens naar Niger vluchtte, de concrete aanleiding voor uw vlucht, vond plaats in 2013. Een precieze datum geeft u niet, maar u verklaart dat het eind oktober 2013 plaatsvond (CGVS p23). U geeft er geen blijk van nadien verder geïnformeerd te hebben. U stelt weinig informatie te hebben sinds u Nigeria verliet (CGVS p24). U heeft uw gsm niet meer, u verloor alle contacten (CGVS p24). Dit getuigt van weinig betrokkenheid bij uw eigen asielrelaas en bevestigt finaal dat u hierdoor geen actuele vrees voor vervolging heeft zoals bepaald in de vluchtelingendefinitie.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees gedood te worden door de Boko Haram bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

- Er zit lange tijd tussen de arrestatie van M.Y., en het moment waarop u te weten kwam dat u ervanbeschuldigd werd hem getipt te hebben. Wanneer uw zwangere vrouw omkwam bij de bomaanslag in de kerk, vertelde de Hausa gemeenschap u dat u de verblijfplaats van M.Y. aan de inlichtingendienst gaf (CGVS p25-26). Het is echter een gerucht (CGVS p26). M.Y. werd gearresteerd in 2009, 2010 of 2011, u herinnert het zich niet precies (CGVS p26) hetgeen reeds opmerkelijk is gelet op de invloed van deze gebeurtenis op uw verdere levensloop. Uw vrouw kwam vervolgens om bij een bomaanslag in 2013, in juni ongeveer (CGVS p26). U stelt zelf het doelwit te zijn geweest van deze aanval (CGVS p25). Dat betekent dat er minstens twee jaar voorbijging voor u er zelf bewust van werd dat u beschuldigd werd de Boko-Haramleider getipt te hebben. Het is niet aannemelijk dat u in tussentijd geen problemen zou ervaren hebben, tot u plots werd gevisieerd bij een bomaanslag. U woonde immers nog steeds in Borno waar Boko Haram in deze periode actief was (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier).
- U situeerde de aanslag waarbij uw vrouw om het leven kwam in Duitsland nog in 2011 (transcript p5) terwijl u deze op het CGVS in juni 2013 situeert (CGVS p26). Hoewel gelet op uw psychologische problematiek begrip kan worden opgebracht voor de gebrekkige herinnering van specifieke data van minder belangrijke gebeurtenissen, is dit een opmerkelijke tegenstrijdigheid daar het de sterftedatum van uw eigen vrouw betreft, bij een gebeurtenis die uw verdere leven dermate beïnvloedde.
- U heeft vervolgens niets meer vernomen van Boko Haram. U rende weg naar een andere staat; u ging naar Biafra in het zuidoosten, in het christelijke deel (CGVS p27). Toen u in Onitsha in het zuiden verbleef, kon Boko Haram u niet bereiken (CGVS p27). In Biafra kunnen ze namelijk niet opereren (CGVS p27). Iedereen is er christen (CGVS p27). Nu is Boko Haram overal in Nigeria (CGVS p27). U stelt dat Boko Haram u "zeker" nog zoekt, omdat ze nog actief zijn (CGVS p27). U vermoedt dat uw vijand E.E. u zou

tippen, als u teruggaat (CGVS p27). Hoewel de aanslag meer dan 10 jaar geleden is, verklaart u dat ze het nooit zullen vergeten; dat kan niet (CGVS p27). Een concrete indicatie dat ze u nog zoeken is aldus niet aanwezig.

Er kan geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees problemen te ervaren omwille van beschuldigingen gay te zijn bij een terugkeer naar Nigeria, omwille van de volgende redenen:

Aan het einde van het onderhoud verklaart u plots dat de Duitse politie valse informatie gaf over E. U zou beschuldigd worden gay te zijn. U vermeldde dit nog niet eerder tijdens het onderhoud en liet dit ook bij de DVZ geheel onvermeld toen u meermaals gevraagd werd naar redenen waarom u niet kon terugkeren naar Nigeria (Vragenlijst CGVS, vraag 3.4, 3.5, 3.7 a),b),c), 3.8). Op de vraag of u alles kon vertellen over de redenen waarom u Nigeria verliet, antwoordt u eerst positief (CGVS p29). Pas daarna vermeldt u de bijkomende beschuldigingen. Gevraagd naar wie deze beschuldigingen uitte, stelt u eerst de Duitse politie (CGVS p29). Ook in uw brief gericht aan het Duitse parlement, stelt u een slechte behandeling in Afrika te vrezen, omdat de Duitse politie en geheime dienst uw gemeenschap geïnformeerd zou hebben dat u 30 jaar geleden seks met een man gehad zou hebben ("Petition for restoration, Justice and protection" dd. 25 juli 2024). Gelet op uw psychologische aandoening en het feit dat eender welk (begin van) bewijs ontbreekt voor hetgeen waar u de Duitse geheime diensten van beschuldigt, mist dit motief elke objectieve grondslag.

Op het CGVS verbindt u dit probleem overigens weer aan E.E. met wie u al eerder een conflict had. Hij lag ook aan de basis van de geruchten dat u Boko-Haramleider getipt zou hebben (CGVS p26-27) hetgeen u niet aannemelijk maakte (zie supra). Er kan bijgevolg geen geloof worden gehecht aan deze beweerdelijke beschuldigingen gay te zijn.

Wat betreft de documenten die u neerlegt van uw verblijf in Duitsland, moet benadrukt worden dat het CGVS uw voorgehouden vrees in Nigeria beoordeelt, het land waarvan u de nationaliteit heeft. De aangehaalde incidenten die zich in Duitsland afspeelden zijn blote beweringen, die niet gestaafd worden door de ingediende stukken. Uw Nigeriaanse paspoort werd hierboven reeds aangehaald en staat hoogstens uw identiteit. Uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud beïnvloeden bovenstaande op generlei wijze.

In verband met de psychologische en fysieke problemen die in de medische documenten worden vermeld maar waarvan niet duidelijk is in hoeverre zij op dit moment nog aanwezig zijn en waar u geen concrete vrees aan koppelt, dient te worden vastgesteld dat deze geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Belgische Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient ter beoordeling van medische elementen een aanvraag voor machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of haar gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980."

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde problemen, zodat hij zich niet dienstig kan beroepen op voormeld artikel. Verzoekers voorgehouden vervolging, zijn beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen werden als ongeloofwaardig van de hand worden gewezen.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad naar de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. In een aantal deelstaten vindt er weliswaar willekeurig geweld plaats, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit recente informatie die dateert van de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024 blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven (EUAA-rapport "Nigeria Country Focus" van juli 2024). Uit dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale

hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling van de bestreden beslissing in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn. De bestreden beslissing oordeelde aldus terecht dat er voor burgers in de deelstaat Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nigeria een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP